ÇOCUK HAFTASI

EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

ÖZENTİ

Sayı: 40 1960

75 Krş.

Sarkomer/Çizgi Diyarı

HIZIR ÜÇ SİLÂHŞÖRE KARŞI

Yazan: H.F. VEREL Çizen: YILMAZ KARACA

DİĞER TARAFTA

VAKİT GEÇİYOR ÇOCUKLAR.. BİZİM YENİ DOST HÂLÂ ANIRMADI.

BAŞINA BİR İŞ GELMESİNDEN KORKUYORUM!

KORKUDAN DİZLERİMİN BAĞI ÇÖZÜLÜYOR..

ALLAHA SIĞINIP DENİZE AÇILALIM BARI

ŞARAP MAHZENİNİN BEKÇİSİ OLAN KORSAN, YAKALADIĞI ARKADAŞINI DIŞARI ÇIKARIP BİR AĞACA BAĞLADIKTAN SONRA CİĞERDELEN'İN YANINA GİTTİ.. ZİYAFET SOFRASI HAZIRDI.. KITIR BURADA YİNE FRANSAYA HAKİM OLMAKTAN BAHSEDİYORDU

FRANSA SAHİLLERİNDE YAPACAĞIMIZ KORSANLIK, BİZİM ÜNÜMÜZÜ BÜTÜN AVRUPAYA YAYACAK KAPTAN.. KORKU BÜTÜN KAPILARI KOLAYCA AÇAR.

BU TAKDİRDE BENİM ÜNVANIM NE OLACAK DOSTUM?

KITIR YAVAŞÇA AYAĞA KALKARAK GÜR BİR SESLE BAĞIRDI:

FRANSA İMPARATORU KORSANLAR KORSANI HAŞMETMAAP CİĞERDELEN HAZRETLERİ!

TAMAM!. DAHA SONRADA DÜNYANIN TEK HAKİMİ OLACAĞIM.. GELSİN ESKİ ŞARAPLAR. HAYDİ ÇALGILAR ÇALINSIN.. NÖBETÇİLERE DE ŞARAP DAĞITILSIN BU GECE..

AĞACA BAĞLANAN KORSAN, ARKADAŞININ KENDİSİNİ ELE VERMESİNDEN KORKUYORDU.. BU TAKDİRDE NÖBETÇİLER SELBEST KALACAKLARINDAN YABANCILARIN KAÇABİLMELERİ DE MÜMKÜN OLMIYACAKTI.. AMA ARTIK MESELE YOKTU. BİRAZ DAHA BEKLEDİKTEN SONRA ANIRABİLECEKTİ

DEVAMI VAR...

Ortaokul Grupu Resim Yarışmasında Beşinciliği Kazananlar

Adı: Oya SUME

Okulu: Ankara, Maarif Koleji Orta Hazırlık No: 130.

Kız Kısmı Müdürü: Türkân BAYDAR

Resim Öğretmeni: Yıldız GÜNBÜZ

Adı: Ömer CERİT

Okulu: Çapa Lisesi, Orta Kısım. Sınıf: I/F, No: 1388.

Okul Müdürü: Ehlullah TOVAY

Resim Öğretmeni: Sabit BAYTAN

İstanbul'un Kurtuluşu

6 Ekimde, bu mes'ut günü bir daha anarken, Türkün eğilmez iradesinin de hâtırasını tazeliyeceğiz...

6 Ekim, Türk İstanbul'un ve her Türk'ün heyecanla kutladığı İstanbul'un kurtuluş bayramıdır. Hakikatte İstanbul, şerefli Türk Ordusunun alay sancaklarının zaferle dalgalandığı 30 Ağustos Başkumandanlık Meydan Muharebesinde kurtulmuştu. Fakat şehirdeki düşman işgali 4 Ekim 1923'e kadar sürdü. İşte bu 4 Ekim günü vatanımızın en güzel mülklerinden biri olan İstanbul'u haksızca çalmak isteyen düşman kuvvetleri, Dolmabahçe rıhtımına çekili ay-yıldızını göklerden, rengini şehitlerimizin kanından almış bayrağımızı selâmlayarak gemilerine bindiler. Ve 6 Ekim 1923 günü, Şükrü Naili Paşanın kumandasındaki 3. Kolordu, halkın sevinç gözyaşları arasında İstanbul'a girdi. Böylece beşyüz yıldanberi düşman eline geçmemiş İstanbulumuz tam dört yıl üçyüz yirmibeş gün ayrılıktan sonra asıl sahiplerine teslim edildi.

İşte çocuklar, önümüzdeki 6 Ekim günü de, İstanbul'umuzun kurtuluşunu bir kere daha kutlayacağız. Bu mesut günü bir kere daha anarken, Türkün eğilmez iradesinin de hatırasını tazeleyeceğiz. İstanbul işgâl sırasında hiç yılmadı. Sessiz bir kahramanlıkla bütün silâh depolarını, cephane ambarlarını boşaltıp Anadolu'ya sevketti. İstanbul'dan Anadolu'ya akan silâh ve asker akınını durdurmak için düşman akla gelmedik çarelere, cezalara başvurdu. Neticede Türk vatanperverliği, gayreti ve imanı hertürlü kuvvete üstün geldi. Anadolu'ya akan gizli kervanlar azalacağına bir çığ gibi taştı.

4 Ekim 1923'te İstanbu'da yapılan merasimi görenler, asla unutamıyacaklardır. Bir düşman olarak İstanbul'a giren işgal kuvvetleri alay sancaklarını başlarının üzerinde dalgalandıran bir Türk Birliğini dostça selâmladılar. Müttefik Devletlerin sancakları, bu muzaffer sancak önünde eğildiler. Orada hazır bulunanlar için bunun ne sevinçli bir manzara olduğunu hissedersiniz çocuklar. Bütün caddeler, sokaklar, meydanlar bayraklarla al renge boyanmıştı. İstanbul kendisi için çarpışan ve bütün bir vatanla birlikte, Türk'ün bu eşsiz şehrini de kurtaran orduyu kucaklamak için sabırsızlanıyordu. Bu bekleyiş uzun sürmedi ve 6 Ekim günü İstanbul bir daha ayrılmamak üzere «Mehmetçik»e kavuştu. O gün, bütün İstanbul halkı kahraman ordunun geçeceği yollara dökülmüştü. İhtiyarlar, hastalar kundaktaki çocuklar bile bu bayramın sevincini paylaşmak üzere evlerinden çıkmışlardı.

Bu sene İstanbul'umuzun 37 nci Yıldönümünü kutluyoruz. Önümüzdeki senelerde, ölünceye kadar ve hatta dünya durduğu müddetçe başka başka nesiller olarak İstanbul'un kurtuluşunu kutlayacağız. Bu mutlu günümüz bu sene de hepinize kutlu olsun çocuklar.

ÖZAY SUNAR

Galiçya cephesinde bir Türk çocuğu

TURAN, CEPHEDE YAPTIĞI KAHRAMANLIKLARLA YABANCILARIN BİLE HAYRANLIĞINI KAZANMIŞ VE ALMAN HARP MADALYASI ILE MÜKÂFATLANDIRILMIŞTI.

Birinci Dünya Harbi'nde 15. Kolordunun 20. Tümeni Galiçya'da Ruslarla çarpışıyordu. Daha önce bu siperler o zamanlar **müttefikimiz** olan **Avusturyalıların** müdafaasındaydı. Fakat şiddetli **Rus** taarruzları **karşısında tutunamıyacaklarını** anlar anlamaz, Zelotalipa çayının bir kıyısındaki siperleri bizimkilere teslim etmişlerdi. Rus taarruzlarını gerçekten çok şiddetli oluyordu. 20. Tümenimiz orada düşmanı çileden çıkaran bir savunma örneği gösterdi, inadla dayandı. Devamlı Rus taarruzlarını her defasında geri püskürtmeğe muvaffak oldu. Fakat bizimkilerin dayanışı da ancak dokuz gün sürebilmişti. Dokuzuncu gün öğleden sonra, on buçukluk Alman obüs bataryalarının gizleme ve koruma ateşiyle beraber, takriben bin metre geride, evvelden hazırlanmış olan yeni siperlerimize çekilmiştik. Çekilirken bizi vurmak için eski siperlerimizi aşarak üstümüze doğru at süren düşman süvarileri, Alman bataryalarının hizasına geldikleri için hedeflerini değiştirerek topçulara saldırdılar. Topçular, yakın mesafeden ve ansızın bastıran süvari birliklerine karşı ne yapabilirdi ki?

Nitekim, çekilişimizi isabetli atışlarıyla kolaylaştıran, gizleyen Alman topçularının hemen hemen hepsi, kısa bir zaman sonra Rus süvarilerinin kılıçları altında can vermişlerdi maalesef. Onların bize sadıracaklarını beklediğimiz bir sırada Rus süvarileri hayvanlarını toplara koşarak karargâhlarına dönmeği tercih etmişlerdi. Anlaşılan on buçukluk Alman obüs bataryalarına sahip olmayı, bize saldırmaya tercih ediyorlardı. Gözlerimiz önünde, arkalarından bataryaları çeke çeke şoseye çıkıyorlardı ki, bu felâketi buğulu gözlerile seyreden 61. Alayın 4. Taburunun borazancısı Turan'ın galeyana gelerek, «Kumandanım!.» diye seslendi teğmenine. «Bana bir manga asker verin de bizi korumuş olan Alman bataryalarını şu Moskof domuzlarını fiyakayaparak götürmelerine engel olayım!.».

Bölük kumandanı bu on yedi yaşındaki duygulu kahraman Türk çocuğunun emrine istediği bir manga askeri vererek, «Allah yardımcın olsun, Turan!.» deyip yolladı.

Turan iyi bir menzile yaklaşana kadar düşmana sokuldu, emrindeki askerleri menzilendirdikten sonra da yaylım ateş kumandasını verdi. Askerlerin hepsi de keskin nişancı olduklarından attıkları kurşunların bir tanesi bile boşa gitmiyor, onların deyişiyle Moskof uşaklarından birinin ya beynine, ya kalbine, ya da gırtlağına gömülüyordu. Hele bir de Turan'ı görseydiniz. Makinalısıyla düşmana ölüm saçıyor, taradığı düşman birlikleri bir an içinde yerle bir oluyorları.

Rus süvari birliği bu avuç dolusu Türk'ün, bilhassa Tu-

ÖZAY ABLA ile BAŞBAŞA

Birbirinize Yardım Ediniz

İnsanlar biribirlerine yardım ettiği ve yardım etmeği düşündüğü müddetçe rahat ve huzur içinde yaşar. Komşusuna, arkadaşına yardım etmeği, güç bir işini halletmeği düşünen bir kimsenin aklında fena fikirler ve hisler beslenmez. O daima temiz ve rahat bir insandır.

Hiç birinin imdat! diye bağırdığını şittiniz mi? Bir ev alevler içinde yanıyor. Korkusuz itfaiye erleri ateşi söndürmek için bütün güçleriyle uğraşıyorlar. Sonra bir pencereden birdenbire bir baş uzanıyor, İmdat! diye sesleniyor. Ve itfaiyeciler onu kurtarmak için koşuyorlar.

Yahutta deniz kıyısında, veya bir kanal boyunca geziniyorsunuz. Sudan imdat isteyen sesler yükseliyor. Cesur bir genç sulara atılıyor. Ve boğulmak üzere olan çocuğu kurtarıyor.

İnsan düşünecek olursa çevresinde kendisine yardım etmeğe hazır birinin mutlaka bulunduğunu görecektir. Bundan harikulâde bir taraf vardır. Karşımıza çeşitli insanlar çıkar ve çeşitli şekilerde bize yardım etmek isterler. Okulda, tatildeyken gittiğimiz sayfiye yerlerinde iyi kalpli, kendisinden çok karşısındakinin rahatına, iyiliğine dikkat eden pek çok kişi vardır. Tabii kendisine uzanan yardım elini reddedecek kadar kendini beğenmiş, kendini yüksek gören kişiler de bulunur. Ama bunlar büyük bir kalabalığın içinde tektük denecek kadar azdır.

İnsanlar birbirlerine yardım ettiği ve yardım etmeği düşündüğü müddetçe rahat ve huzur içine yaşar. Komşusuna, arkadaşına yardım etmeği, güç bir işini haletmeği düşünen bir kimsenin aklında fena fikirler ve hisler beslenmez. O daima temiz ve rahat bir insandır.

Acaba hiç kendinizi zayıfın, fakirin yardımına koşmağa hazır biri olarak düşündünüz mü? Bazı kimseler başkalarına faydalı olabileceklerini akıllarına bile getirmezler. Kendilerine bir faydanız dokunduğu zaman da buna kıymet vermezler. Sanki o yardımı onlara yapmak mecburiyetindeymişsiniz gibi hareket ederler. Daima çevrelerindekilerin kendilerine yardım etmesini beklerler. Kendilerine yapılan iyiliklere karşılık birşey vermeği düşünmezler. Bunlar bencil, kendilerinden başka kimseyi düşünmeyen insalnardır. Bir gün gelip istedikleri kadar iyilik, görmediklerini, dostlarının, akrabalarının kendilerinden yüz çevirdiğini görecekler ve hayretler içinde kalacaklardır.

Sevgili çocuklar, günler, günler, aylar ve yıllar birbirini takip edip geçiyor. Zamanın nasıl geçtiğini fark bile etmiyoruz. Bir de bakıyoruz ki kış gelmiş, o geçmiş yaz gelmiş. Her geçen yıl size yeni bir yaş kazandırıyor, ağabey, abla olmak yolunu süratle katediyorsunuz. Bütün bu zaman zarfında iyi birer kişi olmanız için anneniz, babanız, öğretmeniniz ve büyükleriniz size ellerinden gelen yardımı esirgemiyorlar. Her bakımdan mükemmel yetişmeniz için didinip uğraşıyorlar.

Ama öyle bir zaman gelecek ki, size yapılan iyilikleri, size yapılan yardımları ödeyecek durumda olacaksınız İşte ogün geldiği zaman size muhtaç olanlara, hiçbir karşılık beklemeden, bir an bile tereddüt etmeden elinizi uzatınız, onların güçlükleri yenmelerine yardım edin. Ancak o zaman içinizde derin bir ferahlık duyacak, arkadaşınız, akrabanız yahut ta tamamile yabancı bir kimseye bir şeyler yapmış olmanın sevincini duyacaksınız. Dünyada bundan daha güzel, daha tatmin edici bir his yoktur.

Özay SUNAR

---

ran'ın makinalısından çıkan kurşunların hedefini şaşmazlığından yıldıklarından kurtulup kaçmakta bulmuşlardı. Sağ kalanlar arkalarına bakmaksızın kaçtılar. Biraz önce fiyakalı fiyakalı çektikleri batarvaları, hattâ onlara koştukları atları bile bırakaraktan canlarını kurtarmaya baktılar sadece.

Ertesi gün siperler Alman askerlerine teslim edilirken yapılan merasimde Turan'ın göğsüne madalya takarken «Şimdi Türk'lerin nasıl bir millet olduğunu anlamış bulunuyorum» diyordu. Alman generali. «Onların doğuştan kahraman ve asker bir millet olduklarını anlamak için göğsüne takılan bu madalyaya kelimenin gerçek mânasında lâyık olan şu çocuğu tanımak kâfidir. Küçük Turan'a bu madalyayı Alman milletinin bir hayranlık sembolü olarak takarken onun şahsında dünyanın en cesur askerlerini yetiştiren Türk miletini ve kahraman Türkçocuklarını hürmetle selâmlarım!.»

ŞEREF KÖŞESİ

İLKOKULU "PEKİYİ" DERECE İLE BİTİRENLER

Asude ÇİÇEKCİ ★ Umurbey İlkokulu S: 5/B, No: 120.

Şerif YILMAZ ★ Umurbey İlkokulu S: 5/B, No: 132.

Çetin SENEKEN ★ Umurbey İlkokulu S: 5/B, No: 142.

Gönul CORSUMER ★ Umurbey İlkok. 5/B, No: 510.

Gülhan SARP ★ Umurbey İlkokulu, Sınıf 5/B, No: 978.

Aygen KARAHASANOĞLU ★ Giresun, Gazipaşa O. S: 5/B, No: 576.

ADAPAZARI ESER İLKOKULUNUN 1, 2, 3 ve 4. SINIFLARINI "PEKİYİ" DERECE İLE GEÇENLER

Tekin KOYUNCUOĞLU ★ S: I/A, No:22
Levent BİLGİLİ ★ Sınıf: I/A, No: 60.
Nermin KIZILTAN ★ Sınıf: I/A, No: 159
Ferihan ÇATIKKAŞ ★ S:I/A, No: 182.
İbrahim ÇINAR ★ S: I/A, No: 356.
Sabahattin ADATEPE ★ S:I/B, No: 217.
Yılmaz ÖZ ★ Sınıf: I/B, No: 230.

Faize ÇETİN ★ S: I/B, No: 297.
Saadet YARIŞ ★ S: I/B, No: 343.
Nihal ERSOY ★ S: I/B, No: 472.
Lâmia CİHANGİR ★ S: I/C, No: 129.
Münevver AYDIN ★ S: I/C, No: 179.
Çetin KAYA ★ S: I/C, No: 320.
Atillâ YILDIRIM ★ S: I/C, No: 349.

Dündar KARAKAŞ ★ S: I/C, No: 352.
Zühal ÖZKAN ★ S: 2/A, No: 508.
İlhan ÇİVİCİK ★ S: 2/A, No: 519.
Hülya BAŞATLI ★ S: 2/A, No: 524.

Aygut ÖZKOÇ ★ S: 2/A, No: 528.
Makbule ÖZGÜL ★ S: 2/A, No: 511.
Hacer SEVİM ★ S: 2/A, No: 517.
Nesrin KARACAATLI ★ S: 2/A, No: 516

Yasemin SERT ★ S: 2/A, No: 527.
Şükriye TATLISOZ ★ S: 2/A, No: 546.
Mustafa CINGOZ ★ S: 2/B, No: 77
Aynur BIÇAKÇI ★ S: 2/B, No: 369.
Kıymet TURKOZU ★ S: 2/B, No: 569.

Gülşen UYSAL ★ S: 2/B, No: 573.
Nesrin OKAYGUN ★ S: 2/B, No: 576.
Kadriye ÖZCAN ★ S: 2/C, No: 533.
Sevdiye BAL ★ S: 2/C, No: 560.

Ferişte EMİROĞLU ★ S: 2/C, No: 574.
Sema MANAVOĞLU ★ S: 2/C, No: 575.
Hamiyet YARIŞ ★ S: 3/A, No: 375.
Birsen ŞEKERCAN ★ S: 3/A, No: 299.

Alâattin ŞENGÜL ★ S: 3/A, No: 337.
Muammer KOYUNCUOĞLU ★ 3/A, 488.
Saadet ÇELİKASLAN ★ S: 3/B, No: 403
Süheyla YILMAZ ★ S: 3/B, No: 469.

Nesil ŞAN ★ S: 3/B, No: 252.
Maksut ŞİMŞEK ★ S: 4/A, No: 88.
Ercan HİTİT ★ S: 4/A, No: 58.

Meral KARA ★ S: 4/A, No: 38.
Ahmet ERDEM ★ S: 4/A, No: 46.
Murat ÖZCAN ★ S: 4/A, No: 437.
Sevil AKINCI ★ S: 4/B, No: 55.

Emin GENÇEL ★ S: 4/B, No: 4.
Hasan DEGİRMENTEPE ★ S: 4/B, 449.
Mehmet KESİCİ ★ S: 4/B, No: 93.

ÇOCUK HAFTASI ŞEREF KÖŞESİ

Meral ERCAN ★ 5/A, No: 456.

Meral SARAÇBAŞI ★ 5/A, 147.

Nursema ERKUTLU ★ 5/A, 82.

Yücel SALCAN ★ 5/A, 274.

Zerrin BELİPEK ★ 5/A, 271.

Emine DEMİRKAN ★ 5/A, 245.

Şerife KAYA ★ 5/A, 452.

Hüseyin Tütüncüoğlu ★ 5/A, 132.

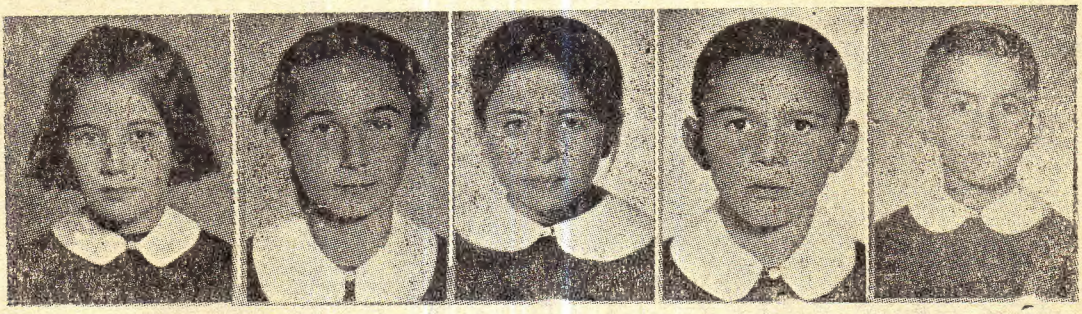

Hediye KAYA ★ 5/A, 451.

Ayşe SÜTÇÜ ★ 5/A, 158.

Nesrin AYTAÇ ★ 5/A, 140.

Fuat Demircioğlu ★ 5/A, 237.

Hasan SÜTLÜ ★ 5/A, 494.

Nermin OĞULCUK ★ 5/A, 471.

Bingöl BARUT ★ 5/B, 244.

Mustafa SIRMALI ★ 5/B, 418.

Saadet ÖZDEMİR ★ 5/B, 463.

Gülsüm KAYRAKLI ★ 5/B, 450.

Öksüz Murat

YAZAN : KEMALETTİN TUĞCU

No: 5

— Hey, delikanlı, dedi. Haydi bakalım!

Şaşırdı, arkasını döndü. Park bekçisi sıranın arkasına gelmiş, ona bakıyordu. Murat ayağa kalkarken bekçi ona:

— El ayak çekildi artık, dedi. Ne oturup duruyorsun? Evine gitsene!...

Fena bir adama benzemiyordu. Sesi yumuşaktı. Murat, insanlara sokulmak, konuşmak ihtiyacını duyuyordu:

— Amca, dedi. Benim evim yok!...

Bekçi yanına geldi. Küreğini sıraya dayayıp kanepenin kenarına iliştı:

— Sen şehre yeni mi geldin? dedi.

— Bu akşam geldim.

— Hemşerilerin yok mu burada?

— Yok!...

— Nerelisin sen?

— Ben mi? Ben, Kavağın arkasında bir çiftlikte yanaşmaydım...

— Niye ayrıldın oradan?

— Çiftlik sahibi para vermiyor...

— Burada ne yapacaksın?

— Bilmiyorum...

Bekçi, büyük bir mesele karşısında kalmış gibi kafasını kaşıdı. Düşündü, tekrar sordu:

— Ne iş yaparsın sen?

— Ben balıkçılık yaparım, çobanlık yaparım, hayvanlara bakarım, rençberlik yaparım.

— Kaç yaşındasın?

— Onaltı...

— Güçlü kuvvetli bir delikanlısın; yapılara gir, orada rençberlik yap!

— Nerede bulayım yapıyı?

— İşte koca şehir; dolaş sokakları... Nerede yapı görürsen, hiç çekinmeden dal içeriye, sor... Birinde olmazsa, ötekinde iş bulursun!

— Sağ ol amca!

Murat gitmeğe kalktı. Bekçi tekrar seslendi:

— Şimdi nereye gidiyorsun?

— Bilmiyorum amca. Sokakları dolaşacağım!

— Yatacak yerin yoksa, otur burada... Yaz günü... Oturduğun yerde kestirirsin. Ama bu her zaman olmaz. Parkta yatmak yasaktır. Karnın aç mı?

— Aç!...

— Paran varsa, dükkânlar kapanmadan yiyecek al!...

Muradın şehirde ilk gecesi parkta, sıranın üstünde geçti. Sabaha kadar oturdu. Ara sıra başını kolunun üstüne yaslamış, içi geçmişti.

Ortalık ağardı, park aydınlandı. Murat toparlanıp kalktı. Bir simit yedi, sonra sokakları dolaşmağa başladı. Ağır ağır, bakına bakına yürüyordu.

Oğleye kadar İstanbul kaldırımları üzerinde ayağını sürttü. Hiçbir yapıya rastlamadı. Fakat bitip tükenmeyen bu şehrin daha dolaşacak pek çok sokağı vardı. Saatlerce yürüyor sapıyor, dönüyor, çeşmelere, camilere, meydanlara rastlıyor; kimseye birşey sormağa cesaret edemiyordu.

Bazan ümidi öyle kırılıyordu ki, aklına Salim Reis'in barakasına gitmek, oralarda atılmış olmaları toplayıp balık tutmak, çöplere geçirerek kızartıp yemek ve bu yabancı insanlardan uzak kalmak geliyordu. Ama bu, hiçbir zaman uzun sürmezdi. Elbise, ekmek ve nihayet konuşacak insan lâzımdı.

Akşama doğru, bitkin bir hale gelmişti. Caddelerden birinde dolaşırken, beyaz göğüslüklü bir adam sordu:

— Delikanlı tıraş mı olacaksın?...

Murat şaşkınlıkla:

— He, dedi. Tıraş olacağım.

— Gel içeriye!

Dükkâna girdi. Berber onu bir koltuğa oturttu. Boynuna bir örtü bağladı. Murat aynada kendisini gördü. Başında bir yığın saç vardı. Ensesinden, şakaklarından aşağıya doğru uzamışlardı.

Makine ile saçlarını kesen berber:

— Sen galiba köyden yeni geldin, dedi.

— Evet. Dün geldim.

— Nerelisin?

— İstanbul'luyum.

— Köyden geldim diyorsun ya?...

— Ben İstanbul'da doğmuşum. Ama Boğaz'da büyüdüm. Kavağın ötesinde, balıkçı köyü var ya!...

— Ne iş yapıyorsun?

Murat yalnız ve kimsesiz kalmıştı. Gecelemek için parka gitti.

— Rençberlik...
— Nerede çalışıyorsun şimdi?
— Çalışmıyorum. Yapı aradım sabahtanberi...

Berber tıraşa devam ederken başka bir müşteri, Muradın haliyle ilgilendi. Muradın tıraşı bitinceye kadar bekledi:

— Oğlum, adın ne senin?
— Murat. Öksüz Murat.
— Baban ne iş yapar senin?
— Bilmiyorum. Babam beni evden çıkartmış!
— Nasıl çıkartmış?
— Anam ölünce, babam yeni bir karı almış. Karı beni istememiş. Babam da beni Salim Reise evlâtlık vermiş.
— Oğlum, darılma ama, senin baban iyi adam değilmiş.
— Ne darılayım amca!
— Ne iş yaparmış baban?
— Zengin adammış...
— Seni bir daha arayıp sormadı mı?...
— Ben hiç duymadım.
— Senin nüfus kâğıdın var mı?...
— Var, işte!

Murat nüfus kâğıdını gösterdi. Adam yaprakları birer birer çevirdi. Dudakları kıpırdıyordu:

— Fatih Nüfus Memurluğu... Babası İhsan, anası Güzide...

Sonra başını kaldırdı:

— Onaltı yaşının içindesin... Ne yapacaksın şimdi?
— Ne bileyim amca?
— Elinde nüfus kâğıdın var. Babanı bulabilirsin.
— Ben aramam onu...
— Hakkın var. Dur ben sana bir adres vereyim. Güçlü kuvvetli bir çocuksun. Orada sana iş verirler.

Bir kâğıda birşeyler yazdı. Ayrıca yolu tarif etti. Murat sevindi, adamın elini öptü.

O, dükkândan çıkarken, arkasından hem gülüyor, hem acıyorlardı.

— 6 —

Murat nihayet iş bulmuştu. Fakat bu iş çok ağırdı. Sabahtan akşama kadar tuğla, harç, su taşıyor, dizleri titriyor, ter içinde çabalıyordu. Ustalar durmadan onu azarlıyor, oradan oraya koşturuyorlardı.

Geceleri yapının barakasında yatıyordu. Fakat kendisi gibi orada yatan birkaç işçi ona bu sefer çamaşır yıkatıyor, yiyecek aldırıyor, etrafı süpürtüp sildiriyorlardı.

Nihayet iki lokma yemek yiyip, çuvalların üzerine yattığı zaman, bir daha ertesi sabah gözlerini açıyordu.

Ellerini, ayaklarını çimento, kireç yakmış, kürek sallamaktan avuçlarına kan oturmuştu. Bir iş için biraz geç kalsa, suçu onun üstüne yüklüyor, onu azarlıyorlardı.

Yorgunluktan çok, bu haksızlıklar onun canını sıkıyordu. İkinci hafta sonunda parasını aldığı zaman, ustabaşıya:

— Ben çalışmıyacağım, dedi.
— Çalışmıyacaksın ha, neden?
— Ben öleceğim burada...

Duvarcı ustalarından birisi:

— Hakkı var çocuğun, dedi. Kazık gibi herifler birer köşeye saklanıp sigara içiyorlar. Ortada bu zavallı kalıyor. Murat harç yap, Murat kireç getir, Murat tuğla taşı, Murat yatağımı ser, Murat git bana yiyecek al!... Ortada dolanan, sağa sola koşan bir bu oğlan... Bulmuşlar Allahın aptalını, yükleniyorlar üstüne...

(Devamı gelecek sayıda)

KISSADAN HİSSE

CİMRİ...

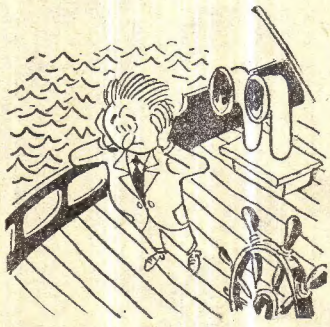

Cimriliği ile etrafa nam salmış biri, bir iş için Trabzona gidiyordu... Sinop'tan geçerken, sahilde, kafası bir tasla örtülü, gözlerinde kalın camdan gözlükler bulunan, birini görünce meraklandı. O yakınlarda bulunan bir adamın yanına yaklaştı. Sordu:

— «Bu nedir?»
— «Dalgıç...»
— «Peki ne iş yapar?...»
— «Denizin dibinde boğulmadan durur, yürür, istediği yere gider...»

Bu cevabı alan cimri, elleriyle kafasına vurarak:

— «Tuh!...» dedi... «Şimdiye kadar niye akıl edip de dalgıçlık öğrenmedik... Eğer öğrenseydik, dünyanın parasını verdiğimiz vapura binmezdik... Yürüye yürüye gelirdik...»

«Dervişin fikri neyse, zikri de odur,» atasözüne bundan daha iyi bir misâl olur mu?

OKULUM

Bilmezken hiç sağ, solumu,
Aydınlattın sen yolumu!
Hatırlarım "İlk gün"ü hep,
İnadıma neydi sebep?

Kollarını açtın bana,
Bilgi, hayat saçtın bana!
Benim güzel, can okulum,
Sana köle, sana kulum!

Senden doğdu bu ruh, bu beden;
Sensin beni adam eden!
Ey mukaddes, sönmez nûrum,
Seni nasıl unuturum?

F. Cemâl Oğuz ÖCAL

İFTİRA

hikâye

YAZAN :
MEHMET ALİ YILMAZ

Teneffüs zili çalmış talebeler guruplar halinde bahçede oyuna dalmışlardı. Hemen hemen hepsi çeşitli oyunlar oynuyorlardı. Beşinci sınıf öğrencilerinden bir gurup büyük bir incir ağacının altında toplanmışlar, sınıfın en çalışkan öğrencisi Ahmet aleyhinde dedikodu yapmaktaydılar:

— Ben de gördüm! Ilk evvelâ sağına soluna baktı kimsenin olmadığını görünce yerdeki sigara artığını aldı. Cebine sokttu.

Erol hemen atıldı:

— Ben Ahmedin sigara artığı topladığına inanmam. Hem Ahmet sigara artıklarını toplayıpta ne yapacak. İçecek mi?. Buna hiç inanmam.

— Sen inanma, Hepimiz onu yollardan sigara artıklarını toplarken gördük.

Çocuklar incir ağacının kalın gövdesi arkasında kendilerini dinliyen sınıf öğretmenlerinden habersiz ders zili çalanna kadar Ahmet hakkında konuştular.

Öğretmen çalışkan talebesi olan Ahmedin sokaklardan sigara artıkları topladığını işitince şaşırmış o çalışkan en terbiyeli talebesinin sokak çocukları gibi yollardan sigara artıklarını niçin topladığını bir türlü mânalandıramamıştı.

Son zil çalınca Ahmedi takip etmeye karar verdi. Bakalım Ahmet hakikaten sigara artıklarını topluyor muydu.

Nihayet sabırsızlıkla beklediği son zil çalmış mektebin bütün öğrencileri kafileler halinde evlerine gitmek için henüz uzaklaşmışlardı. Ahmet de koltuğunun altına aldığı çantasıyla okulun büyük kapısından çıktı. Yürüdü yürüdü, dar sokaklara saptı.

Ahmet önde, öğretmen arkada dar sokaklardan bir müddet yürüdüler. Ahmet saptığı ara sokaklardan geçerken yerde gördüğü sigara artıklarını alıyor yaptığı bir külâhın içine dolduruyordu. Öğretmenin kendisini gözetlediğinden bir haber sanki kendisine verilmiş bir vazife gibi gözleri ile yollara dikkatli dikkatli bakıyor her sigara artığını külâhın içine koyarken yüzüne tatlı bir tebessüm yayılıyordu. Öğretmen gizlendiği yerden Ahmedin bu hareketine bir mâna veremiyor şaşkınlık içinde onu seyrediyordu.

Ahmet sigara artıklarını topliya toplıya tahtaperdelerle çevrilmiş bir yere girdi. Öğretmen saklandığı yerden çıkarak merakla tahtaperdedeki deliklerden birine gözünü uydurarak içerisini seyretmeye çalıştı.

Bahçeye benzer bir yerin ilerisindeki gecekondunun önünde yerinden kımıldıyamadığına göre sakat olduğu belli olan ihtiyar bir adam oturuyordu. Altında bir kilim parçası vardı. Ayaklarını yarısı yok bir battaniye parçası ile örtmüştü.

Ahmet adama yaklaştı elindeki külâhı uzatırken:

— Al baba, yarınki tütününü de topladım, dedi

İhtiyar adam çapaklı gözlerini Ahmetten tarafa çevirdi. Şefkat ve minnet dolu bir sesle konuştu:

— Oğlum benim için kendini yoruyorsun. Öğretmenlerin duyarsa sana kötü numara verirler sonra. Artık toplama.

Ahmet başını önüne eğdi, üzgün üzgün konuştu:

— Onlar beni görmüyorlarki hem görürlerse ben de hakikati söylerim.

Öğretmen gözleri yaşararak içerisini seyretti. Yanılmamıştı. Bütün sınıf yanılmış. Öğretmen ve Ahmedin arkadaşı Erol yanılmamıştı.

Başını tahtaperdeden ayırırken rahat ve derin bir nefes aldı. İhtiyarla Ahmedi başbaşa bırakarak ağır ağır oradan uzaklaştı.

YAVRULARIMIZA
OKUL ve BAYRAM ŞİİRLERİ

Kendisini yakından tanıdığınız Öğretmen ve Muharrir F. Cemâl Oğuz Öcal, dergimizde yayımlanan en güzel şiirlerini — sizin için — zarif bir kapak içinde bastırıp satışa çıkardı.

Tükenmeden 125 kuruşluk posta pulu yollayarak yazarının (Sofular Yokuşu No: 20 Eyüp - İstanbul) adresinden istemekte acele ediniz.

YILDIRIM KAPTAN

YÜK UÇAĞINDA NE VAR?

YILDIRIM KAPTAN ELEKTRUM'DAN DÜNYA'YA DÖNERKEN RADYODA HEYECANLI BİR SES DUYDU... 40

BEN YÜK UÇAĞI ELİZA AN'IN PİLOTU MAK OLİF.. UÇAĞIMIZ TEHLİKEDE DERHAL YARDIMA KOŞUN...

BEN DÜNYA EMNİYET TEŞKİLATIN-DAN YILDIRIM KAPTAN!.

R. L. 1960 by John F. Dille Co.
Distributed by National Newspaper Syndicate

BAHSETTİĞİNİZ TEHLİKE NEDİR?.

YILDIRIM KAPTAN DÜNYAYA DÖNERKEN YARDIM İSTEYEN BİR UÇAKLA KARŞILAŞTI

UÇAĞININ ROTASINI ÇEVİREREK YÜK UÇAĞINA DOĞRU UÇMAĞA BAŞLADI..

40/1

ETRAFINIZDA YABANCI UÇAK YOK, NEDEN KORKUYORSUNUZ?
UÇAKTA ULUMAĞA BENZER BİR SESLE BİR SÜRÜNME DUYUYORUM.. BERHAVA OLACAK GİBİ...
25 YÜZYILDAYIZ KAPTAN MAK OLİF.. BU ZAMANDA HAYALETE İNANILIR MI HİÇ?..
BEN İNANIYORUM YILDIRIM KAPTAN. GEÇEN SENE KARDEŞİMİN UÇAĞINDA DA BÖYLE BİR ULUMA OLDU. VE UÇAK BERHAVA OLMUŞTU...
FUZA-ANN
OWOOOOO
ŞİMDİ O ULUMAYI ÜÇÜNCÜ DEFA OLARAK DUYUYORUM..
40/2
MEDENİYETİN İLERLEDİĞİ BU ZAMANDA HORTLAK DENEN ŞEYE YER OLURMUYDU?..
BÖYLE BİR HİKÂYEYE İNANMAK DELİLİK OLUR AMA, ZAVALLI ADAMIN KORKUSU DA GAYET SAMİMİ...

GEMİNİ NİÇİN BERHAVA ETMEK İSTESİNLER MAK OLİF? UÇAKTA NE YÜK VAR SÖYLERMİSİN?..
İKİ MİLYON CEP TEYPİ İLE DAHA BİRİ SÜRÜ KÜÇÜLTÜLMÜŞ EŞYA VAR..
ANLAMADIM. O KÜÇÜK MİNYATÜR CEP TEYP REKORDERLERİNİ KİM NE YAPSIN?.
YILDIRIM KAPTAN ÇOK KORKUYORUM BANA YARDIM ET!.
MAK OLİF BENİ MERAKTA BIRAKIYORSUN!..
O SIRADA DÜNYA EMNİYET BÜROSUNDA
MİNYATÜR EŞYALAR TÜCCARLARI DERNEĞİ REİSİ, SİZİ GÖRMEK İSTİYOR..
ACABA NE İÇİN DERSİN?
40/3
PAUL FLEMING EARTH SECURITY CHIEF

BAZI MEÇHUL KİMSELER MİNYATÜR EŞYA NAKLİ YATINI BALTALIYOR-LARMIŞ...
GEORGE TUSKA
O SIRADA GÖKLERDEKİ UÇAKTAN UÇAĞA KONUŞMA DEVAM EDİYORDU..
HER İKİ TARAFTA MÜCADELE SON SAFHASINI BULMUŞ, NETİCE-Sİ KORKUNÇ BİR DURUM ARZEDİYOR...
MİNYATÜR EŞYALARIN HER BİRİNİN KİYMETİ KENDİ AĞIR-LIĞINCA ALTIN EDER.. ONUN İÇİN BAZI KİMSELER BU MALLARI İMHA ETMEK İSTEYEBİLİR..
SÖZLERİNE İNANI-YORUM DOSTUM. UÇAĞINI KORUMAĞA ÇALIŞACAĞIM..
BENİM VAZİFEMDE BU ZATEN. AMA KOCA ADAMIN HORTLAK HİKAYESİNE İNANIŞI-NA ŞAŞTIM DO-RUSU..
DÜNYA EMNİYET MÜDÜRÜ OLMAKTA ZOR İŞMİŞ!..
40/4
GELECEK SAYIDA UÇAKTA SABOTÖR VAR!...

O HIZI GEÇTİKTEN SONRA MAKİNENİN TESİRİNDEN KURTULDUM. ŞİMDİ DOKTORUN İCABINA BAKMALI..
ŞİMŞEK POLİS
GORİLE KARŞI
ŞEHRİ GENİŞ HALKALAR ÇİZEREK ARAŞTIRDIM..
HİÇ BİR YERDE YOK!
ŞEHRİN ÜSTÜNDEN BİR FIRTMA GEÇTİ.
YILDIRIMIN BURAYA ÇARPTIĞINI GÖRDÜM!
HAYRET.. YILDIRIMDAN MEYDANA GELEN BORULARA DAİR OKUMUŞTUM.. BİR BAKAYIM..
TAM NESNEYİ TUTACAĞIM SIRADA ---
AA!. ORTADAN KAYBOLDU!.
HMM.. ARADIĞIM İPUCU BU MU ACABA? BUNLAR HEP BÖYLE ORTADAN KAYIP MI OLURLAR?..
40/5

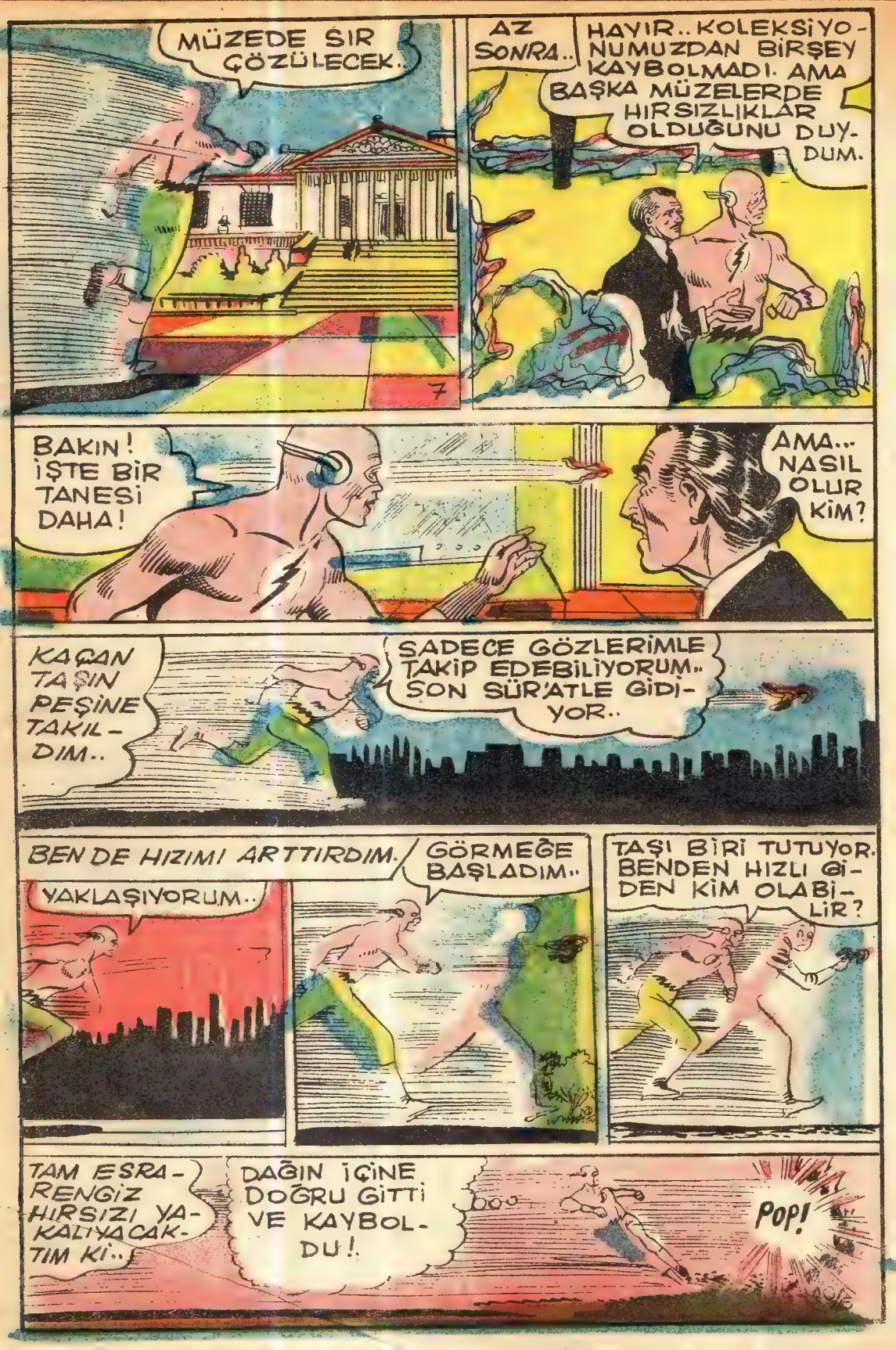
MÜZEDE SIR ÇÖZÜLECEK.
AZ SONRA..
HAYIR..KOLEKSİYONUMUZDAN BİRŞEY KAYBOLMADI. AMA BAŞKA MÜZELERDE HIRSIZLIKLAR OLDUĞUNU DUYDUM.
7
BAKIN! İŞTE BİR TANESİ DAHA!
AMA... NASIL OLUR KİM?
KAÇAN TAŞIN PEŞİNE TAKILDIM..
SADECE GÖZLERİMLE TAKİP EDEBİLİYORUM.. SON SÜRATLE GİDİYOR..
BEN DE HIZIMI ARTTIRDIM.
YAKLAŞIYORUM..
GÖRMEĞE BAŞLADIM..
TAŞI BİRİ TUTUYOR. BENDEN HIZLI GİDEN KİM OLABİLİR?
TAM ESRARENGİZ HIRSIZI YAKALIYACAKTIM Kİ..
DAĞIN İÇİNE DOĞRU GİTTİ VE KAYBOLDU!
Pop!

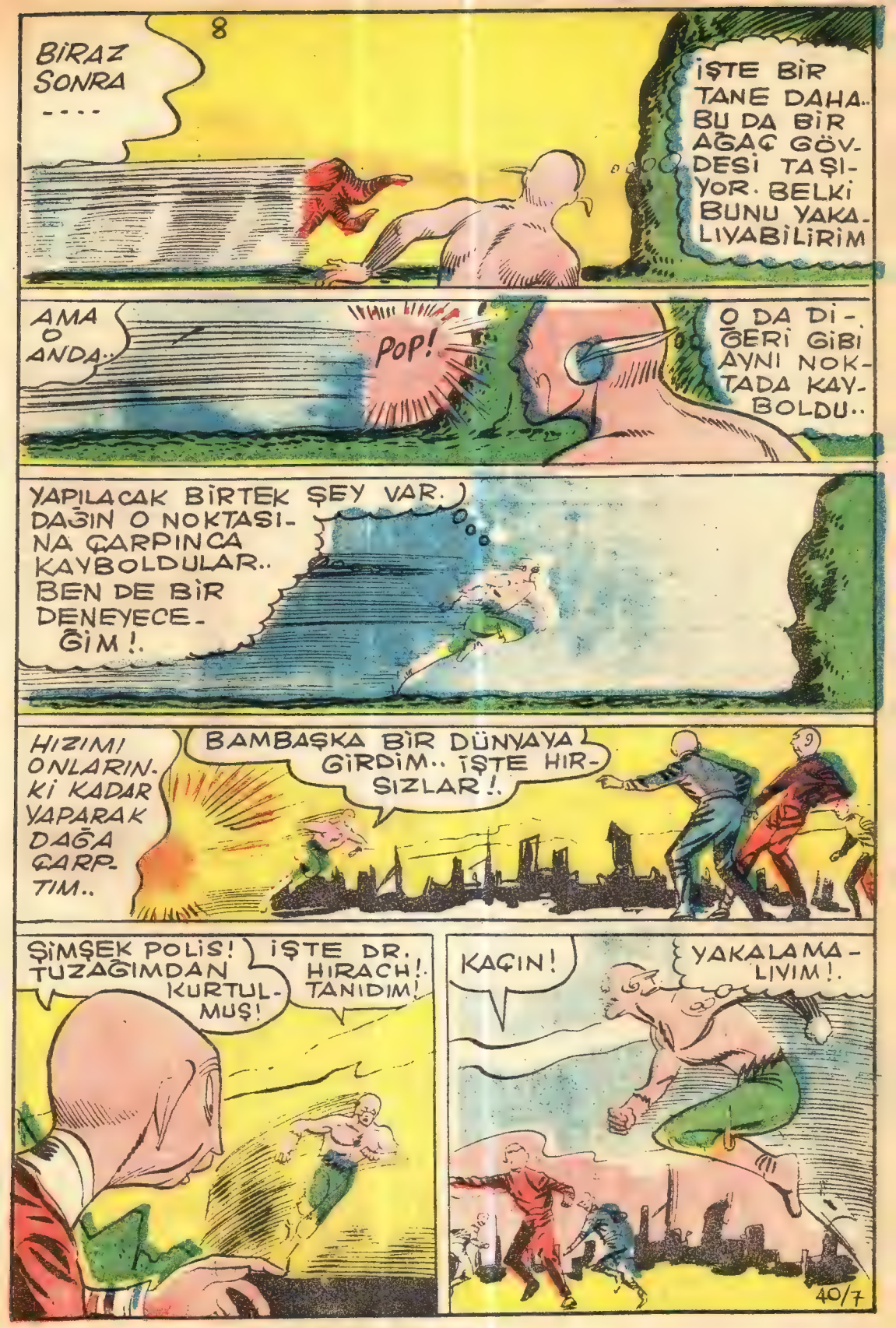
8
BİRAZ SONRA ----
İŞTE BİR TANE DAHA.. BU DA BİR AĞAÇ GÖVDESİ TAŞIYOR. BELKİ BUNU YAKALIYABİLİRİM
AMA O ANDA..
POP!
O DA DİĞERİ GİBİ AYNI NOKTADA KAYBOLDU..
YAPILACAK BİRTEK ŞEY VAR. DAĞIN O NOKTASINA ÇARPINCA KAYBOLDULAR.. BEN DE BİR DENEYECEĞİM!.
HIZIMI ONLARINKİ KADAR YAPARAK DAĞA ÇARPTIM..
BAMBAŞKA BİR DÜNYAYA GİRDİM.. İŞTE HIRSIZLAR!.
ŞİMŞEK POLİS! TUZAĞIMDAN KURTULMUŞ!
İŞTE DR. HIRACH! TANIDIM!
KAÇIN!
YAKALAMALIYIM!.
40/7

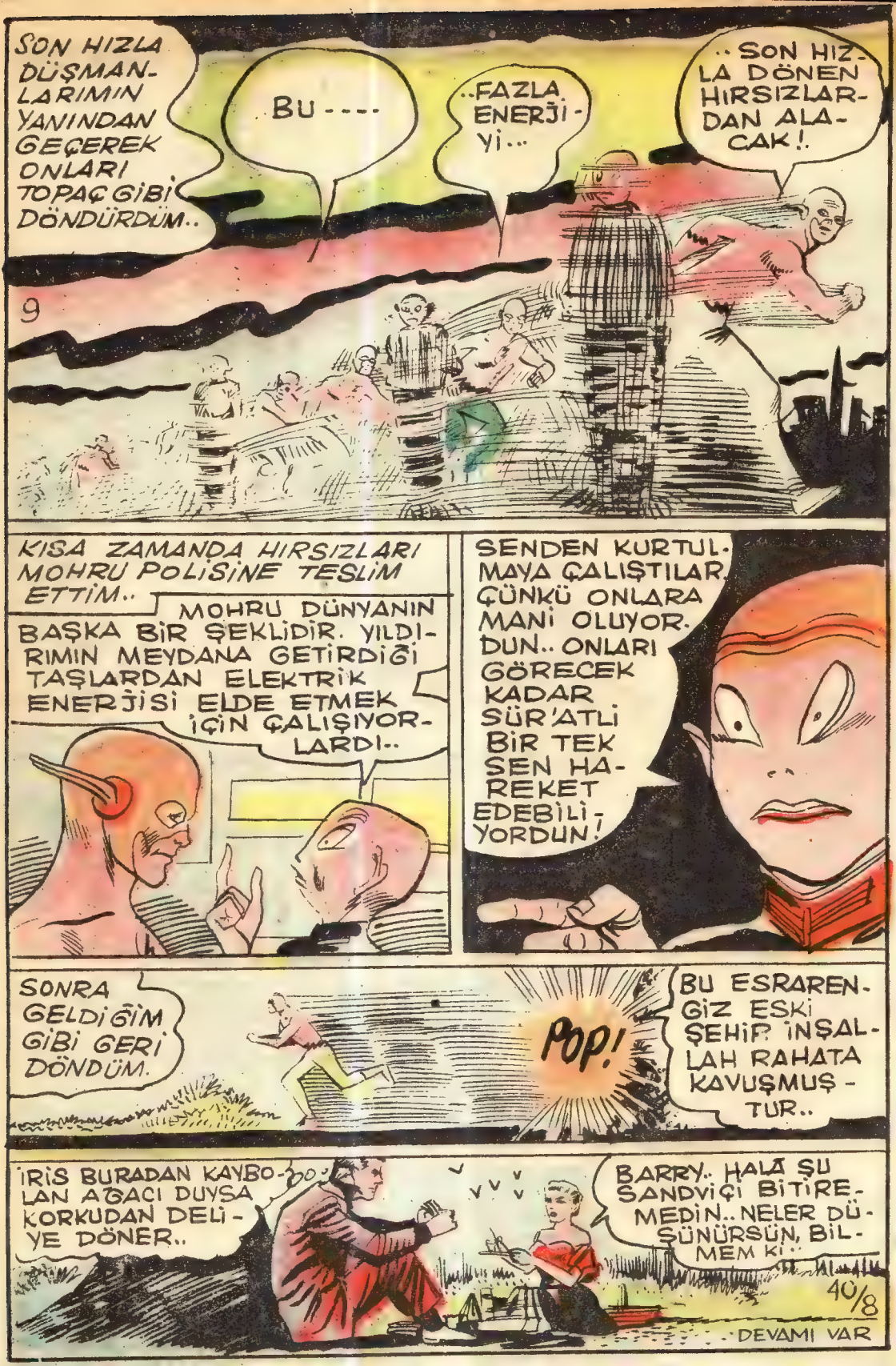
SON HIZLA DÜŞMANLARIMIN YANINDAN GEÇEREK ONLARI TOPAÇ GİBİ DÖNDÜRDÜM..
BU----
..FAZLA ENERJİYİ...
..SON HIZLA DÖNEN HIRSIZLARDAN ALACAK!.
9
KISA ZAMANDA HIRSIZLARI MOHRU POLİSİNE TESLİM ETTİM..
MOHRU DÜNYANIN BAŞKA BİR ŞEKLİDİR. YILDIRIMIN MEYDANA GETİRDİĞİ TAŞLARDAN ELEKTRİK ENERJİSİ ELDE ETMEK İÇİN ÇALIŞIYORLARDI..
SENDEN KURTULMAYA ÇALIŞTILAR. ÇÜNKÜ ONLARA MANİ OLUYORDUN.. ONLARI GÖRECEK KADAR SÜR'ATLİ BİR TEK SEN HAREKET EDEBİLİYORDUN!
SONRA GELDİĞİM GİBİ GERİ DÖNDÜM.
POP!
BU ESRARENGİZ ESKİ ŞEHİR İNŞALLAH RAHATA KAVUŞMUŞTUR..
İRİS BURADAN KAYBOLAN AĞACI DUYSA KORKUDAN DELİYE DÖNER..
BARRY.. HALA ŞU SANDVİÇİ BİTİREMEDİN.. NELER DÜŞÜNÜRSÜN, BİLMEM Kİ..
40/8
..DEVAMI VAR

OKUMA HEVESİ

hikâye

YAZAN:
ÜNVER SIVACIOĞLU

Tren güzel bir köyün kenarından geçiyordu. Yol rampa olduğundan ağır gidiyorduk. Başsan tek-tük sonra yolun iki tarafından çocuk sesleri yükseldi:

— Gazte!... Gazte!...

Bu hattan ilk defa geçenler alışkan olmadıkları için telaşla pencereye gidip trenle beraber yarış edercesine gezete diye koşan bu küçük çocukar hayretle seyrediyorlardı.

Bazıları da çocuk seslerinin ne dediğini anlamıyor yanınkakilere soruyordu:

— Ne diyorlar, niye bağırıyorlar bu çocuklar?

— Okumak için gazete istiyorlar efendim.

Ayni kompartımanda bir aile ile seyahat ediyorduk. On yaşlarında birde çocukları vardı. Sesleri duyar duymaz annesinin gıdım ikazlarına rağmen pencereye giderek kendi yaşındaki çocukların koşuşlarını gazete isteyişlerini biraz seyrettikten sonra annesine dönerek:

— Anneciğim gazeteleri okudun mu? Duyuyorsun değil mi? Benim kadar çocuklar okumak için gazete istiyorlar. Ver de atayım, dedi.

Annesi kaşlarını çatarak sert sert konuştu:

— Olmaz, hem onlar okumasını bilmezler.

Çocuk köyden biraz ayrı, yapısından okul olduğu belli olan binayı annesine işaret ederek:

— Bilmez olurlar mı anne bak okul bile var. Belki de öğretmenleri trene yaklaşmamalarını tembih ederek, onlara istemelerini söylemiştir. Verir misin anne? Atayım sevinirler. Bir dahaki istasyondan yine alırız, dedi.

Kadın çaresiz razı oldu ama oğluna da kızmıştı. İsteksiz, sert sert konuştu:

— Bir tanesini al, at.

Çocuk hemen gazetelerin içinden birini aldı, içini ayrı dışını ayrı katladı. İki kişi sevinsin diye mırıldanarak pencereye gitti.

Fakat tren hızlanmış köyü de geçmişti. Gazete istiyen çocuklar kaybolmuştu. Uzgün üzgün pencereden baktı baktı, sonra annesinin yanına geldi. Dargın, dargın annesine sen sebep oldun ne olurdu ilk istediğim zaman verseydin gibilerden bakarken konuştu:

— Köyü geçmişiz. Çocuklar yok acaba daha istiyen olur mu?

Yarım saat ya olmuş ya olmamıştı ki tren ikinci bir köy kenarından geçiyordu. Biraz önce gazete isteyen sesler yine duyuldu:

— Gazte!... Gazte!...

Çocuk sesleri duyar duymaz hazır duran gazeteleri kaptığı gibi pencereye koştu. Birini attı biraz durduktan sonra ikincisini attı. Sevinçle ellerini çırparak bağırdı:

— Kaptılar, kaptılar oh!... Ne iyi yaptım. Kimbilir ne kadar seviniyorlar.

Bu iyi kalpli yavrunun sevincine elimde olmıyarak ben de iştirak etmiştim. O elini çırparak kaptılar dedikçe ben de yerimde ona sevgiyle tebessüm ediyordum.

Belki yaptığı iyiliğin derecesini tam olarak biliyor ya bilmiyordu ama bildiği bir şey varsa onları sevindirdiği idi. Halbuki gazeteyi atmakla yurdumuzda olup bitenleri bu otuz kırk evlik köye ulaştırıcı bir vasıta ödevini yaptığının farkında değildi.

GÜLEKOŞAN

Mine Aydın adındaki bir arkadaşınız «Gülekoşan» adıyla neşrettiği şiir kitabından bir nüshasını da bize yolladı. Bu kitapta Mine'nin 28 şiiri var.

«Gülekoşan» kitabın başında okuyucularına şöyle tanıtılıyor:

«Gülekoşan, Mine'nin bebeğine taktığı addır. İlk şiirlerine de bu adı verdi. Kendisi bunları bebeklerine okuduğunu söylüyor. Mine henüz beş yaşındadır. Okuma yazma bilmiyor. Müzik eğitimi görüyor. Bu küçük kitaptaki şiirler 29 Mart'la 21 Haziran arasında söylediklerdir. Ve süratle söylerken tesbit edilmiştir.»

Buraya Mine'nin kitabındaki şiirlerden üçünü neşrediyoruz.

Beyaz gülü bıraktılar
Sarı güllü sevdiler
Beyaz gül ağladı.

★

Uçtu bahar uçtu
Gülleri de uçtu
Uçuyor güller uçuyor
Uçtu bahar uçtu.

★

Güneş parlayınca sular süslenir
Süslenmiş denizin üstü
Denizin içinde güller açar
Ağaç gibi.
Açılır ışıklar renk renk vurur
Çiçek gibi
Çiçekler gibi
Pembe pembe açılır ışıklar.
Açılır ışıklar renk renk vurur

Plâstik İnsanlar ÜLKESİ

BİLGİ ve HEYECAN ROMANI

Çeviren: H. FİKRİ VEREL — 30 —

— «Bunların hepsi masal oldu! Niçin bugüne kadar gelip beni aramadınız?»

— «Sulhü seviyor, fakat emdir bilmeyen büyük devletlerin bu konudaki çalışmalarına inanmıyorum da ondan!. Sulh kelimesi altında savaşı görür gibi oluyorum Mister Burson!. İnsanları birer dal gibi yıkan, medeniyeti haykıran muhteşem fabrikaları, koca binaları yerle bir eden savaşın dehşetini hissededer gibi oluyorum!...»

Başkan Burson, bir vakitler hayatını kurtardığı bu ihtiyarı elinden tutup içeri aldı. Misafir odasına çekilerek hep birlikte uzun boylu konuştular. Ona durumu bütün teferuatı ile naklettiler. İlim adamı anlatılanları soğukkanı ve düşüncei bir şekilde takip ettikten sonra:

— «Bunlar inanılmıyacak şeyler değil!» cevabını verdi. «Meselede Hitler'e taş çıkartacak bir zihniyete sahip olan Herr Profesör Hultem'h'ın parmağı olduğu muhakkak!»

İhtiyar Profesör'ün bu sözleri üzerine, odada bulunanlar hem sevinç ve hem de hayretle birbirlerine baktılar. Yoksa esrar perdesi yavaş yavaş kalkmağa başlıyor muydu? Başkan Burson, eski ahbabına biraz daha sokularak:

— «Nasıl dediniz?» diye sordu. «Bu ilim adamının ismi Hultemah mı?»

Ludvig başını salladı:

— «Evet. Onun insan olduğuna asla inanmıyorum. Hattâ bu adamın, Hitler'le işbirliği yapması ihtimali bile vardır.»

İddia çok önemliydi. Gerçi bazı dergi ve gazetelerde Hitler'in ölmediğine dair ikide birde, birtakım haberler uçurarak efkârı umumiyeyi bulandırırlardı ama, Herr Ludvig'in böyle bir niyeti olmadığı muhakkaktı.

İhtiyar, içini çekerek devam etti:

— «Ah karım olmasaydı! Ama bilemezsiniz benim bu kadından çektiklerimi canım!.. İlim adamına, ilim senin neyine denir mi dostlarım? Ha? Sorarım size, lûtfen cevap verin, denir mi hiç? İşte karım, her işimi gören, fakat aynı zamanda çok sinirli bir insan olan karım, bana bunları sık sık söylemekten âdeta zevk duyar. Şayet evlenmeseydim, inanın ki, Hitler'in saklandığı yeri bulur, çıkarırdım. Şu ellerime bakın bir kere!... Tek bir tırnak bile yok!... Yüzümün üzerinde gördüğünüz yanıklar ise, estetik ameliyat sonunda oldu. Hitler, beni öldürtmek istiyordu. Hultemah'ın özel lâboratuvarına sık sık giderdi bu diktatör.. Orada günlerce kaldığı bile vakiydi...»

Mac sözünü kesti ihtiyarın:

— «Acaba ne konuşurlardı başbaşa?...»

Herr Ludvig, etrafına bakındı. Yabancı adamların, ağzından birşey almağa çalıştıklarını görünce, içini bir korkudur kapladı. Yoksa bunlar da Hitler'in casusları mıydı? Şapkasını avucunun içinde ezerek:

— «Orada olmadığım için, birşey söyliyemiyeceğim!» dedi...

Sonra, sıkıntı basmış gibi ayağa kalktı:

— «Artık gitmeliyim!»

Burson önünü kesti:

— «Bize yardım etmiyecek misiniz, sayın Profesör? Yalnız bize değil, bütün insanlara ve bütün insanlığa...»

— «Yorgunum Mister Burson. Artık kafam eskisi gibi çalışmıyor. Görüyorsunuz ki, saçmalıyorum. Halbuki ben, Hitler'i çok severdim.»

Başkanın kaşları çatıldı:

— «Bu sözünüzde asla samimî değilsiniz dostum. Eski karanlık ve çok kanlı günleri hatırlayın hele. Hayır, hayır: mahsus söylüyorsunuz bu sözleri. »

— «Buradan gitsem iyi olacak Mister Burson. Karım, bir Allahın belâsıdır. Gecikecek olursam eve sokmaz; gecenin ayazını alırım sonra sokakta.. »

Burson, zekî bir adamdı. İhtiyarın kendilerinden korkmuş olduğunu derhal sezinledi. Onu yumuşatarak yola getirmek lâzımdı. Arkadaşlarına dışarı çıkmalarını işaret etti yavaşça...

Mac:

— «Biz, Doktor Nole'nin e-

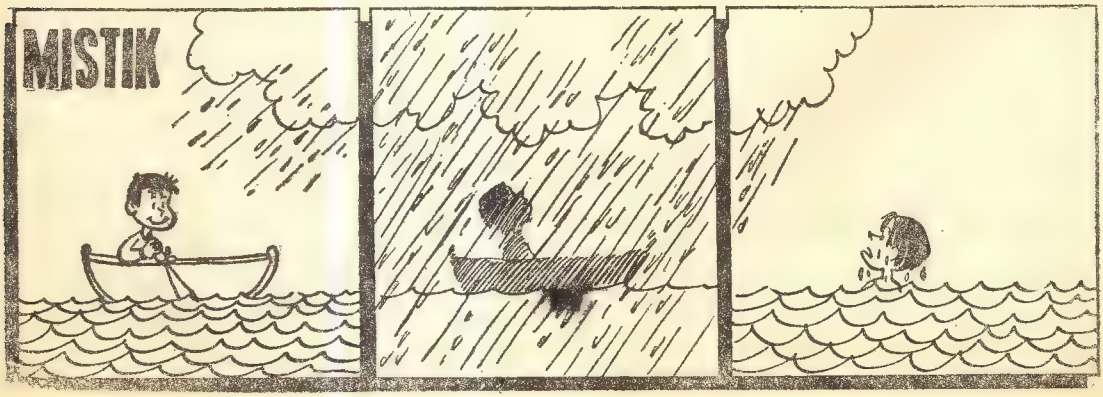

dasını araştırmağa devam edelim mi efendim?» diye sordu.

— «Evet!» dedi Burson.

Şimdi, iki adam karşı karşıya kalmışlardı. Burson bir puro uzattı ihtiyara:

— «Şunu dudaklarınızın arasına yerleştirip oturunuz sevgili dostum!»

Profesör Ludvig oturdu:

— «Karımdan korkuyorum diye benimle alay etmiyorsunuz ya?...»

— «Estağfurullah!... Fakat siz yalnız karınızdan değil, galiba benim arkadaşlarımdan da korkuyordunuz?...»

İhtiyar ilim adamı başını salladı:

— «Doğrusu da bu...»

— «Bana itimadınız var mı, Herr Ludvig?»

— «Hayatımı kurtaran bir kimseye nasıl itimat etmem?»

— «Sulh için uğraştığımızı da biliyorsunuz tabiî...»

— «Evet. Sizin yanınızda olmayı o kadar isterdim ki... Fakat karım...»

— «Durun, karınızı sonra hallederiz. Size hemen şurada bir teklifte bulunacağım!»

— «Para kabul etmem!»

Burson bu sözden, ihtiyarın büyük bir sıkıntıda olduğunu anlamıştı. Hiç bozuntuya vermeden devam etti:

— «Herr Ludvig, bizimle birlikte Sulh Teşkilâtında çalışmayı kabul edecek olursanız, insanlığa büyük bir yardımınız dokunacaktır. Buna mukabil size ayda bin dolar vereceğiz!»

Profesörün elleri titredi. Kısık bir sesle:

— «Bin dolar mı?» diye sordu.

Beriki:

— «Gerçi size lâyık bir ücret değil ama, şimdilik bu kadar!» dedi.

— «Nasıl söyliyeyim bilmem ki... Yâni benim size hiçbir faydam dokunamaz. Sonra karım hep baş ağrıtır durur. Bin dolar dediniz öyle mi?»

— «Evet. Sanırım buna karınız da çok memnun olacaktır. Zira, bir ilim adamının evine para götürdüğünü gördüğü andan itibaren sizi mutlaka yürekten destekliyecektir.»

— «Berta'nın bunu yapacağına eminim!»

— «Sonra size daha başka imkânlar da vereceğiz Herr Profesör Ludvig... Bizim özel araştırma bürolarında ve laboratuvarlarında istediğiniz gibi hareket etmekte serbest olacaksınız...»

İhtiyarın gözlerinde yaşlar vardı:

— «İnanamıyorum bütün bunlara... Tanrı'nın, günün birinde beni mes'ut edeceği hiç hatırımdan geçmiyordu. Yeni buluşlarım var. Meselâ, fezada rahatça gezebileceğiniz bir hava gemisini onbeş günde inşa edebilirim. İnsanların fezada kendilerine dolaşmalarını mümkün kılacak daha başka bir icadım da var.»

— «Beni iyi dinleyin Herr Ludvig! Sizin de belirttiğiniz gibi, bizim karşımızda bir garip yaratık var. Bu yaratık muhtemelen, az evvel verdiğiniz ismin sahibidir.»

— «Profesör Hultemah mı?»

— «Belki... Anlattıklarınızı dinlerken, doğrusu dehşet içinde kaldım.»

— «Hultemah'la her babayiğit boy ölçüşemez dostum!»

— «Ya siz? İnsanlığın kurtuluşu uğruna bu boy ölçüşmeyi kabul edemez misiniz?»

Ludvig içini çekti:

— «Ona soracak hesaplarım da var!...»

— «Mükemmel... Bu hesapları da sorabilirsiniz...»

— «Size bir sır tevdi edeyim mi, dostum Mister Burson?»

— «Onu muhafaza edeceğinden emin olabilirsiniz...»

— Ben bir zamanlar Hulteman'la aynı gaye uğruna çalışmıştım... Fezayı istilâ edecek, sonra bunu insan oğluna devredecektik... Ama Hultemah sonsuz ihtiraslara sahip bir kimseydi. Elde ettiği fezayı tekrar hemcinslerine vermeyi asla kabul etmiyordu. Kafasına uygun düşmemişti bu teklifim. Beni Hitler'e gammazlayarak hayatımla oynamağa başladı. Olümün soğuk ellerî kaç geceler sırtımı yoklamıştır bir bilseniz Mister Burson...

(Devamı Gelecek Sayıda)

Dünyanın 4 Köşesinden

Tavuk, yumurtadan civciv çıkacağını bilir mi?

Hayvanlar, umumiyetle hareketlerinin ne netice verceğini bilmeden, içgüdüleriyle yaşarlar. Hayvan, birşey yaparken, onu niçin yaptığını bilmez. Bunu ancak uzun tecrübelerden sonra öğrenebilir. Böyle olmakla beraber, istediği kadar tecrübe etmiş olsun, bir tavuğun, yumurtadan civciv çıkacağını bilmesi imkânsızdır.

Cam neden buğulanır?

Sıcak bir odada nefesimizdeki su buhar olur ve içerideki hava sıcak olduğu için uçar. Fakat dışarının soğuğu ile temasta olan cam soğuktur ona değince bir araya toplanır ve daha fazla soğursa su olur.

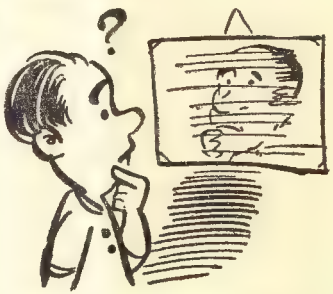

Sinekler işitme duygusuna sahip midir?

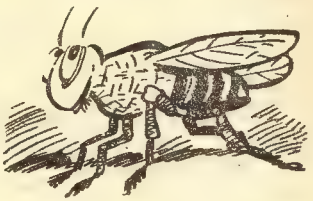

Hayvanların hayatını tetkik eden âlimler, aşağı sınıflarda hislerin kuvvetli olmadığını tesbit etmişlerdir. Hayvanlar ilerledikçe hisler de kuvvetlenmiştir. İşitme duygusu da, bu ilerlemenin sonlarına doğru meydana gelmiştir. Bu sebeple dokunma, görme ve koklama hisleri çok kuvvetli olan bazı hayvanların tamamiyle sağır oldukları görülmüştür. Böcekler içinde de işitebilenler çok azdır. Sinek de dahil olmak üzere, ekseri böcek cinsleri işitme duygusundan mahrumdur.

Eşeğin kulakları niçin uzundur ?

Eşeğin kulakları uzundur. Buna karşılık atın kulakları küçük, gözleri keskindir. Eski çağlarda, eşekler dağlarda, atlar ise geniş ovalarda yaşarlardı. At keskin gözleri sayesinde düşmanını uzak mesafeden görebilirdi. Halbuki eşekler, dağlarda ve kayalık arazide yaşadıkları için, engebelerin arkasındaki düşmanı göremez; ancak büyük olan kulaklarının sayesinde işittiği seslerden tâyin edebilirdi. Uzun kulaklar, eşeklere işte o eski devirlerden miras kalmıştır.

TARİH YAPRAKLARI

İSTANBULUN KURTULUŞU

16 Mart 1920'de İngiliz, Fransız ve İtalyanlarla Yunanlılar tarafından işgal edilen İstanbul, Kurtuluş Savaşının kazanılması üzerine 6 Ekim 1923 tarihinde işgalden kurtarılmıştı. O gün İşgal kuvetleri bayrağımızı selâmladılar ve haksız yere işgal etikleri İstanbulumuzu bize terkederek gittiler.

BALKAN SAVAŞI

8 Ekim 1912'de Balkan Savaşı başlamıştı. Bulgarlar, Sırplar, Karadağlılar ve Yunanlılar Rumelindeki vilâyetlerimize her taraftan saldırdılar. İdaresizlik yüzünden kaybettiğimiz bu savaştan Rumeli vilâyetlerimiz elimizden çıktı. Bulgarlar Çatalca'ya kadar geldiler.

AHMET REFİK'İN ÖLÜMÜ

Yurdumuzda tarih okumayı bir zevk haline getiren çeşitli tarihlerden başka birçok tarih romanı yazan Ahmet Refik 10 Ekim 1937 yılında ölmüştü.

BİRİNCİ DÜNYA SAVAŞINA GİRİŞİMZ

11 Ekim 1914 tarihinde iki Alman savaş gemisi olan ve sonradan Yavuz ve Midilli adlarını alan Goben ile Breslav'ın Çanakkale Boğazından girerek memleketimize sığınması yüzünden Almanya, Avusturya ile beraber İngiltere, Fransa ve Rusyaya karşı birinci dünya savaşına girmiştik. Dört cephede dövüştüğümüz bu savaşı, Almanların teslim olması yüzünden kaybettik.

Kedi, köpek görünce niçin sırtını kabartır?

Kedi, köpek gördüğü zaman, sırtını kamburlaştırır ve kıllarını kabartır. Bunu yaparken, kendine en büyük düşman gördüğü köpeği ürkütmek için, olduğundan daha heybetli görünmek istemesinin olduğu kadar; bir kavga vukuunda düşmanının üzerine bütün gücüyle atılmak üzere adalelerini germesinin de büyük rolü vardır.

Herşey kaynatılınca yumuşadığı halde, yumurta neden sertleşir?

Yumurtanın içinde albümin adını verdiğimiz bir madde vardır. Bu madde, kanda da mevcuttur. Albümin hararetle karşılaştığı zaman sertleşir. Bu sebeple; kaynatılan yumurta, kısa bir müddet içinde sertleşir.

Denizlerde ne kadar su vardır?

Hepimiz, dünyanın yedide beşinin denizle örtülü olduğunu biliriz. Bu denizlerin vasatî derinliklerinin dört bin metre olduğunu da bildikten sonra, ne kadar suya sahip bulunduklarını söylemek çok kolaydır. Âlimlerin yaptıkları ince hesaplara göre, denizlerde buunan suyun miktarı 518 milyar metreküp kadardır.

Kışın borular niçin patlar?

Kışın su boruları çok soğuk havalarda patlar. Biliyoruz ki, su, donduğu zaman buz halini alır. Buz ise, aynı ağırlıktaki suya naazran daha hacimlidir. Kışın sular donduğu zaman, bilhassa bahçelerden geçen su boruları da donar. Borunun içinde bulunan su donarken, kendisini sıkan boru üzerine tazyik eder ve neticede boruyu patlatır.

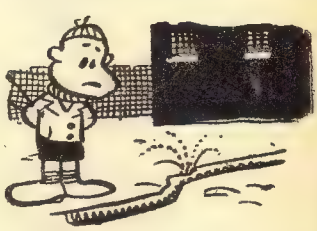

SPOR TARİHİ

YAZAN TEVFİK ÜNSİ

Beşiktaş'ın Rakibi Rapid

Bu sene Avrupa şampiyon kulüpler kupasından Türkiyeyi temsil eden Beşiktaş kur'ada kendine düşen Avusturya şampiyonu Rapid ile oynadı ve şanssızlığın da tesiri ile tur atlayamadı; fakat her şeyi de şanssızlıkla anlatmak doğru değildir ve Rapid takımı Avrupanın sayılı bir takımıdır. Bundan evvel memleketimize özel maçlar için üç defa gelen Rapid yenmiş ve yenilmiştir de, ama her defasında özel bir futbol göstermiştir Rapid takımı bu 3 özel ziyaretinde Beşiktaş ve diğer takımlarımız karşısında şu neticeleri aldı:

1937 yılında Rapid yurdumuza ilk gelişinde Beşiktaşla oynamadı. Fenerbahçe ile yaptığı maçı rahatça 4-1 kazandı. Bunun üzerine Rapid'in karşısına o senelerin en kuvvetli takımlarından Güneş ile Fenerbahçenin karması çıkarıldı ve bu karma takım Rapidi ancak 3-2 yendi.

Rapid İstanbuldaki bu maçlardan sonra Ankaralılarla karşılaştı: Ankaragücünü 7-2, Gençlerbirliğini 8-5, Demirsporu 5-2 mağlûp etti.

Rapid ikinci defa memleketimize 1951 senesinde geldi. İlk maçında Galatasarayı 6-1 yenen Rapid arkasından Fenerbahçeye 1-0 yenildi. Beyoğlusporu kolayca 5-0 mağlûp eden Rapid son maçında Beşiktaşa 3-2 yenildi. Siyah-Beyazlıların çok güzel oynadıkları bu maçta golleri Hüseyin ve Recep (iki tane) atmıştı.

Rapidi İstanbul seyircileri çok beğendiklerinden Rapid ertesi yıl da İstanbula geldi. Bu üçüncü ziyaretinde Avusturya şampiyonunu hiçbir takımımız yenemedi. Beşiktaşı 2-1, Vefayı 6-1 mağlûp eden Rapidliler Fenerbahçe ile 4-4, Galatasaray ile de 1-1 berabere kaldılar.

Son olarak özel maç için memleketimize 1952 de gelen bu Rapid takımından bugün üç oyuncu hâlâ takımda bulunmaktadır ki bunlar da: kaleci Zeman, sağhaf Hanappi, santrfor Dienst'dir

Beşiktaşlı futbolculardan AHMET

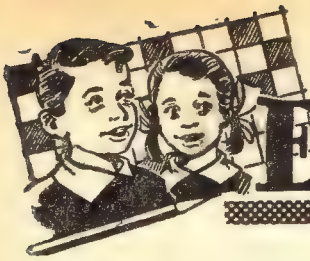

Eğlence BİLMECE BULMACA

ARITMETİK DERSİNDE

Öğretmen ders veriyordu: Bir aralık dedi ki:

— Aynı cinsten olmayan şeyler toplanmaz.. Meselâ iki koyunla üç ineğin toplamı yapılmaz.

Ahmet hemen yerinden atıldı:

— Babam bir kilo süte iki kilo su karıştırıyor ve satıyor da neden ikisinin toplamı süt oluyor öğretmenim?

DİŞ

Babası oğluna sordu:

— Aferin oğlum. Dişlerin isimlerini doğru saydın. Şimdi en son gelen dişleri sayar mısın?

Necmi sesini, babaannesine işittirmiyecek şekilde yavaşlatarak:

— Takma dişler baba, dedi.

KAÇ PARASI VARMIŞ?

İki arkadaş okula gidiyorlardı. Biri, sağ cebine elini soktu; paralarını çıkardı, baktı; yine yerine koydu.

Arkadaşı sordu:

— Kaç paran var?

— Bilmiyorum!

— Nasıl olur? Şimdi baktın!

— Yerlerinde duruyorlar mı diye bakmıştım...

KÖR OYUNU!

— Anne, gel seninle kör oyunu oynayalım! diye Ayşe yalvarmağa başladı.

Annesi:

— İyi ama, dedi. Ben, bu oyunu hiç bilmiyorum ki...

— Zararı yok anneciğim! Ben kör olacağım; sen de, köre çikolata veren iyi kalpli bir kadın ol!...

— Ablamın nişanlısının saçları takma dememiş miydim?

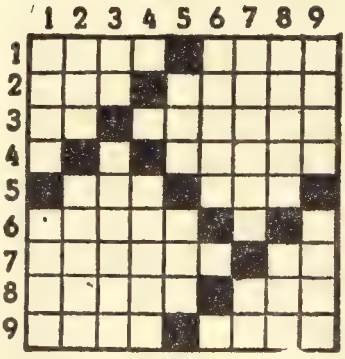

Soldan sağa doğru:

1 — Bir binek hayvanı, bir oyun. 2 — Beraber, ağacın bir yeri. 3 — Tersinden oku: yemek, ev işçilerinden biri. 4 — Yağma. 5 — Kusma, kışın yağar. 6 — Tersinden oku: sofra araçlarından biri. 7 — Her zaman olan, denizi dolduran. 8 — Bir tatlı söz, donmuş su. 9 — Çok soğuk, ıslak değil.

Yukarıdan aşağı doğru:

1 — Kadın, tiyatro veya sinemada bulunur. 2 — Bir göz rengi, bakır kapları parlatan. 3 — İle, küçük bir gemi. 4 — Güneşten yanmış. 5 — Tersinden oku: hekimlik bilimi, bir cins ağaç. 6 — Gelinler takar. 7 — İstanbulun ilçelerinden biri, bir işaret sözü. 8 — Avrupa milletlerinden biri, şehir duvarı. 9 — Hücum, koyunun yavrusu.

GEÇEN SAYIDAKİ BİLMECENİN ÇÖZÜMÜ

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	AT		ALİ			LA			
2	MERKEP					S			
3	EBE		RESİM						
4	RE		O		KAMA				
5	İŞ		T		RE				
6	KİR		M		ACI				
7	ARAZİ				CET				
8			CAN				I		
9		FARE			TER				

AYDA HAYAT VAR MI?

Coğrafya dersiydi. Ay bahsindeydiler. Öğretmen anlatıyordu:

— Ay, bizim dünyamız gibi bir dünyadır. İçinde hayat olup olmadığı henüz belli değil. Bazı âlimler boş oduğunu zannediyorlar. Bazıları da teleskoplarımız tekâmül ettiği takdirde, ayda yaşayanları görebileceğimizi ümit ediyorlar... Niçin gülüyorsun Sevinç?

Sevinç gülmekte devam ederek:

— Öğretmenim, ay her zaman aynı büyüklükte kalmıyor, dedi. Bazan incecik bir hilâl oluyor. Demek ki, ayda yaşayanlar ikide bir göç ediyorlar, yahut sıkışıyorlar!

SAÇ VE SAKAL

— Baba, sen niçin akşam olunca sakalını çıkarmıyorsun?

— Oyle şey olur mu yavrum?

— Niçin olmasın? Annem yatmadan evvel saçlarını çıkarıyor ya!

ÇOCUK HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI

SAYI: 40 CİLT: 1960 9
6 EKİM 1960

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden :
CELÂL DEMİRAY

Hazırlayan :
OĞUZ ÖZDEŞ

Yayınlayan :
TÜRKİYE YAYINEVİ
Ankara Caddesi No. 36
İstanbul
Telefon : 22 37 14

Basıldığı yer :
TÜRKİYE BASIMEVİ

Klişe: Türkiye Klişe Atölyesi

Sayısı : 75 kuruş. Yıllık Abonesi (52 sayı) 39, altı aylığı 19,5 lira. Dış ülkelerdeki abonelerden 5 lira fazla ücret alınır.

İlânın santimi sekiz liradır.

Bu mecmua Basın Ahlâk Yasası'na uymayı taahhüt etmiştir.

Beraber GÜLELİM

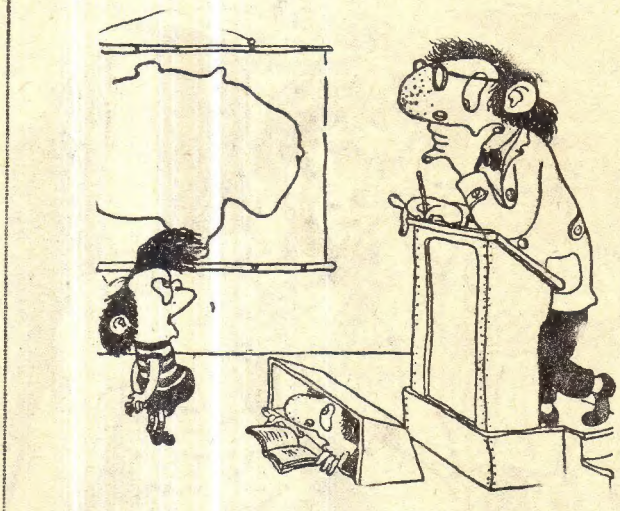

YAZISIZ

HAZIRCEVAP

Öğretmen:

— Oğlum bana Osmanlı padişahlarının isimlerini say!

Teoman birkaç isim söyledi; sonra duraladı. Öğretmen:

— Ben, senin kadarken hiç durmadan sayardım.

— İyi ama öğretmenim, siz benim yaşımda iken, padişahların pek çoğu daha doğmamıştı!

AYAKTA

Murat, bir dükkânın önünden geçerken şöyle bir yazı gördü: «Sandoviçler 60 Kr., ayakta 50 Kr.» Muradın cebinde 25 kuruş vardı. İçeri girdi, 25 kuruşunu eline aldı ve:

— Tek ayak üstünde duracağım, dedi. Bir sandoviç verir misiniz?

AHMAKLIK

Annesi, Ahmede birşey anlattı, daha doğrusu söyledi. Ahmet anlamadı. Bunun üzerine annesi kızdı:

— Oğlum, sen söyleneni hiç anlamıyorsun; bu ne ahmaklık?

Ahmet cevap verdi:

— Ne dedin anne, anlama-dım?...

TABİAT BİLGİSİ DERSİNDE

Öğretmen anlatıyordu:

— Çocuklar, hayvanları öpmek tehlikelidir. İnsanlara tehlikeli hastalıklar bulaştırırlar. Bu hususta bana bir misal söyeyebilir misiniz?

Kaya hemen atıldı:

— Söylerim öğretmenim!

— Bir misal anlat bakalım o halde?...

— Halamın bir papağanı vardı. Onu daima öperdi.

— Peki, sonra?...

— Sonrası şu öğretmenim: Bir gün papağan öldü!

ÇARE

— Anne, küçük kardeşim şişedeki mürekkebimin hepsini içti!

— Eyvah! Şimdi ne yapacağız?...

— Korkacak birşey yok anne. Mürekkebin arkasından ona kocaman bir tabaka kurutma kâğıdı yutturdum!

NEDEN?

— Ağaçlara çıkmamalı neden?

— İnsan boş yere yorulmuş olur. Çünkü ağaçlarda meyve yok!

Geldim, Gördüm, Yendim

Roma İmparatoru Sezar, Senato'nun "Pontus'ları nasıl yendiniz?" sorusuna yukardaki üç kelimeyle cevap vermişti...

DERLEYEN : ERDOĞAN SEVGİN

Bundan önceki sayılarımızda birinde sizlere, meşhur Roma İmparatoru Sezar'ın tarihe mal olmuş bir sözünü vermiştik: «Sen de mi Brütüs?» Bu hafta da sizlere, Sezar'ın ikinci meşhur sözünü veriyoruz: «Veni, Vidi, Vici...» yani Türkçe karşılığı ile «Geldim, Gördüm, Yendim...»

Asırlardan beri, bir işi, zor bir işi kısa zamanda bitiren kimseler; bu işi nasıl başardıklarını, bu kısa cümleyi söyleyerek ifade etmişlerdir. Hâlâ da etmektedirler.

Bu sözün esas mânasını kavrayabilmek için, onun hikâyesini bilmek gerekir. Gelin, bu hikâyeyi öğrenebilmek için, bundan seneler senesi evveline; Sezar'ın yaşadığı Milâttan Önceki yılara gidelim...

☆

Sezar'ın kumanda ettiği Roma orduları, Roma sokaklarından geçerken, halk çılgınca onları alkışlıyordu. Balkonlarda birikenler, yol kenarındakiler ellerindeki çiçekleri, askerlerin üzerine fırlatıyordu. Herkesin, askerlerin ve karşılıyıcıların yüzlerinde bir memnuniyet vardı. Adeta gözlerinin içleri gülüyordu... Bu kahraman Roma askerlerinin, girdikleri savaştan galip çıkmanın verdiği sevinçti.

Roma ordusu, Doğudaki seferden dönüyordu. Pontus'ların Roma idaresine baş kaldırması üzerine, Sezar'ın başkumandanlığındaki Roma ordusu, Pontus'ların üzerine yürümüştü. Ve bu sefer, çok kısa bir zamanda, adeta bir an içinde Romalıların galibiyeti ile sonuçlanmıştı... Roma ordusunun kudret ve hareket sürati öylesine olmuştu ki, Pontus'lar kendilerini toplamaya bile fırsat bulamamışlardı. Bir anda Roma orduları, Pontus'ları hezimete uğratmıştı. Düşman kuvetlerini mahvetmişti.

İşte halkın coşkunluğu bundan ileri geliyordu.

Ordu, kısa bir merasim geçişinden sonra dağıldığında Sezar hemen Senato'ya gitti. Harbi onlara izah edecekti. Tıklım tıklım dolu olan büyük mermer salonda çıt çıkmıyordu. Senato âzâlarından biri Sezar'a harbin nasıl olduğunu sormuştu. Şimdi herkes Sezar'ın vereceği izahatı bekliyordu.

Sezar, Senato âzâlarına, beklediklerini pek vermedi. Onların beklediği gibi öyle uzun uzadıya konuşmadı. Harbin nasıl olduğunu sadece şu üç kısa kelimeyle izah etti: «Veni, vidi, vici» yani «Geldim, gördüm, yendim...»

Bu sözün altında çok şeyler gizliydi... Sahifeler dolusu yazıyı ihtiva eden sözleri Sezar, üç kelimeyle Senato âzâlarına izah etmişti...

DENİS - PAPEN

Kimdir?

İlk buhar makinasını bulan Fransız fizikçisidir. Fransa'nın Blois şehrinde doğdu. Protestan bir aileden gelen bir doktorun oğludur. Kendisi de Paris'te fizik ve tıp tahsil etti. 1671'de, İngiltere'de yaptığı fizik denemeleri ile dikkati çekti. 1681 yılında, buhar basıncı hakındaki nazariyesini yayınladı. O günden beri fizik kitaplarındaki, suyu yüksek ısı derecesine çıkarmak için kullanılan «Papen Tenceresi» bahsi ile şöhret yaptı. Protestan olduğu için barınamadığı memleketinden, İngiltereye göç ederek orada yerleşti. İşte bu şöhretli fizik bilgini, orada fizik öğretmenliği yaptığı gibi, buharla işleyen bir takım makinalar icad ederek bunları zaman zaman denedi. Pistonla hareket eden makineler hakkındaki teorisini bu sırada ortaya koydu. 1707'de, Cassel (İngiltere'de bir şehir) de ilk buharlı gemisini yapıp, ayni konu üzerinde çalışarak ve onun yayınladığı bilgilerden istifade edip yapılmış rakip gemi ile yarışması esnasında, kendi gemisi parçalandı. Hiç bir kazanc sağlamadan kötümser olarak öldü.

4

Çetin KAPTAN

PROFESÖR KURT SİNGER

ÇETİN KAPTAN İLE ARKADAŞI AÇIK DENİZLERDE YOL ALMIYA BAŞLAMIŞLARDI.

ÇAY İÇER MİSİN KAPTAN?

SAĞOL CANIM. DUR BİR DAKİKA... İLERDE BİRŞEY VAR.

NEDİR ACABA? BİR KAYIK MI KAPTAN?

BİLMEM AMA ŞİMDİ ANLARIZ. BİR SALA BENZİYOR.

EVET... BU BİR SAL ÜSTÜNDE BİR ADAM VAR.

GEMİYİ SALA YANIŞTIRIP ADAMI KURTARIRLAR.

GELİN BAKALIM

ICH DANKE IHNEN VIEL MALS...

A.. SİZ ALMANSINIZ...

E.. EVET.. BEN BİG ALMAN.. SİZ TÜRK! SİZ BİZ ÇOK ESKİ DOST..

- DEVAMI VAR -

ÇOCUK
HAFTASI
EN İYİ ÇOCUK MECMUASI
— Kes artık ağlamayı. Her yer ıslandı...
MUSTAFA